

ΕΓΧΕΙΡΗ συνδρομή διὰ τὴν Σύρον δραχ.	30
Ἐπί τῆς Σύρου δραχ.	32

ΕΡΜΟΥΣ

Ἐκδίδεται τὴν Τρίτην ἑκάστης ἑβδομάδος.
Τιμὴ τῆς καταχωρήσεως δι' ἕκαστον στίχον λεπ. 45

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἄγγλοι! Ἀφοῦ ἐν πληρεστάτῃ εἰρήνῃ ἀλυσσεδέσατε τὰς κατὰ θάλασσαν ἐθνικὰς μας δυνάμεις, ἀπεκλείσατε τοὺς λιμένας μας καὶ ἐρρύμουλκίσατε εἰς τὴν Σαλαμίνα τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα μας μετὰ τῶν φορτίων αὐτῶν, κύριος οἶδ' ἐδὲ πόσα ἄλλα διαπλέοντα τὰς θαλάσσας μας ἐπὶ τῇ πίστει τῆς προστασίας σας, ἔλαβον μέχρι τοῦδε τὴν αὐτὴν τύχην! καὶ ταῦτα πάντα ἐπράξατε διότι δὲν συγκατετέθημεν νὰ σὰς δώσωμεν καὶ τὸν τελευταῖον ὄβηλόν μας πρὸς ἱκανοποίησιν ἀδίκων καὶ παραλόγων καὶ τήσεων σας. Ἀφοῦ οὕτω πως προσεδάλατε τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἀξιοπρέπειαν καὶ κατεβλήψατε τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν μας, ἡμεῖς δὲ ἄλλο τι δὲν ἀντεταξάμεν εἰς τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα καταναγκαστικὰ μέτρα, εἰμὲν τὴν ὑπομονὴν τοῦ ἀδυνάτου καὶ ἀπαρχαίμακτου αὐταπάρνησιν. Ἀφοῦ τέλος καὶ ἐν Πειραιεὶ, καὶ ἐν Ἀθήναις, καὶ ἐν Πάτραις, καὶ ἐντοῦθα ἔπει σὰς εἶχον βεβαιώσει οἱ προδότες τῆς πατρίδος μας, ὅτι εἶναι αἱ τοῦ Ἀγγλισμοῦ ἐστῖναι, ἀπεπειράθητε καὶ ἐπροσπαθήσατε δι' ἀπειλῶν καὶ φόβων, τοὺς ὁποίους διέσπειραν νεοδόσκατά σας τινὰ, νὰ μὰς ἀναγκάσετε νὰ κηρυχθῶμεν κατὰ τῆς κυβερνήσεώς μας καὶ μόνοι μας νὰ χαλκεύσωμεν τὰς ἀλύσεις μας, καὶ ἴδατε ὅτι οὔτε σὰς ἐπλησίασαμεν, οὔδ' ἐκν ἀσπασμὸν σὰς ἐδόσαμεν, σὰς ἐθεωρήσαμεν ἀπεναντίας μὲ ἀπαίσιον βλέμμα καὶ ὡς ἐπιβουλομένους τὸν ἐθνικὸν καὶ τὴν αὐτονομίαν μας, ἐπειθήθητε, πιστεύομεν, πλέον, ὅτι παρ' ἡμῖν δὲν ἰσχύει ἄλλο αἰσθημὴ εἰμὲν τὸ ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἐλευθερίας, καὶ ὅτι ἡ πολιτικωτέρα ἰδιοκτησίᾳ μας εἶναι ἡτιμὴ καὶ ἡ ἀνεξαρτησία.

Ἐὰν συνεπράξατε ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεώς μας ἀπὸ τὸν Ὀθωμανικὸν ζυγὸν μετὰ ἕνα τοσοῦτον φονικὸν καὶ καταστρεπτικὸν ἑπταετῆ ἀγῶνα μας, ἐνῶ κατὰ δυστυχίαν τῆς ἀνθρωπότητος ἀφήκατε ἡμιτελέστατον τὸ ἔργον τοῦτο, ὁπερ ἴσως ἔσχατος ἐκτελούμενον ἤθελε συντελέσει ὑπὲρ τοῦ ἐξευγενισμοῦ ὀλοκλήρου τῆς Ἀνατολῆς, παρεδέχθημεν ἡμεῖς τὸ ἔργον σας τοῦτο καίτοι ἡμιτελές, ὡς ἔργον φιλανθρωπίας, καὶ ἔργον ἀξίον ἔθνους χριστιανικοῦ καὶ ἐξευγενισμένου ὅπου εἶναι τὸ ἴδιόν σας, ὡς ἔργον τέλος εὐγνωμοσύνης σας πρὸς τοὺς ἀθανάτους προγόνους μας, οἵτινες ὑπέστησαν οἱ πρῶτοι ἐφευρετὰ τῶν ἐπισημοῦν, τῶν ἔργων καὶ τῆς καὶ ὅλην τὴν Βῆρον ἔλαβετε παρ' αὐτῶν τὰ πρῶτα καὶ ἄλλα οὐκ ἔστιν ἡμῶν ἐξ ἑστέρας πρὸς ὑμᾶς ὡς ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἑστέρας, ἀπὸ ἀπολλάτων κληρονομία τοῦ Ὀθωμανικοῦ ζυγοῦ νὰ μετ' ἐπιβίῃ τὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἡμῶν ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας, καθόσον ἡμεῖς οὐκ ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν ἑστέρας τοῦ Ἐθαγγαλίου ἀπὸ τῆς φιλικῆς φέρει εἰς τὴν ἐλευθερίαν σας, ἐδόσατε ὅμοια καὶ ἑστέρας σκληρὰ τὰς καὶ ἀπανθρωπίας εἰς τὸν κερματικὸν καταναγκαστικὸν ἔθρον, ἐνῶ οἱ Ὀθωμανοὶ ἐπὶ τῆς πατρίδος τῶν ἡμῶν τὸ ἔργον παρεδέχθημεν, λέγομεν, ὡς τοιοῦτον τὸ ἔργον σας, καὶ σὰς ἐδόσαμεν πολλὰ καὶ δειγνὰ εὐγνωμοσύνης, σεβασμῶ καὶ ἀγάπης, θεωρήσαντες ὡς εὐλαβὴν τὴν συμμαχίαν σας, ὡς φιλανθρωπὸν τὴν προστασίαν σας καὶ ὅτι σκοπὸν εἶχατε νὰ ἐνεργήσετε ἐπὶ τέλος, πράξιν δικαιοσύνης, πράξιν ἐξευγενισμοῦ, πράξιν ἀρμάζουσαν εἰς τὸ μεγαλεῖον σας, ἀποπερατοῦντες τὸ ἡμιτελὲς ἀλλ' ἔχον ἔργον τῆς καθολοκληρίας ἀπελευθερώσεως τοῦ ἔθνους μας καὶ τὴν ἐνωσὶν μας μὲ τοὺς εἰσέτι στενάζοντάς ὑπὸ τὸν Ὀθωμανικὸν ζυγὸν ὁμογενεῖς μας. Ἐπιστεῖομεν, ἡτι θέλετε συνεργήσαι μετ' ἡμῶν εἰς τὸ νὰ μὰς ἀποδοθῇ ἡ ἀρπαγείσα κληρονομία μας, ὅτι θέλετε συνδέσει μετ' ἡμῶν ὡς φυσικῶν συμμαχῶν σας θεμελίους ἀδιαλύτου συμμαχίας, καὶ ὅτι θέλετε μὰς συνδράμει διὰ τῶν πολλῶν καὶ ἰσχυρῶν μέσων σας εἰς τὸ νὰ καταστῶμεν, κατὰ τὴν καταγωγὴν μας, ἔθνος μέγα, ἀξιοσέβαστον, ἰσχυρὸν καὶ ἱκανὸν νὰ χρησιμεύσῃ ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἰσορροπίας.

Ἄλλ' ὑμεῖς τί ἐπράξατε ἀπέναντι τῶν γλυκυτάτων τοῦτων προσδοκιῶν μας;
Μὰς ἐπέμψατε διαρκούσης τῆς ἀνηλικιότητος τοῦ Βασιλέως μας τὸν Ἀρμανσπέγγιν σας, ὅστις κατεσπατάλευσεν, ἐσφετερίσθη καὶ διεσπᾶν ὀλοκλήρον σχεδὸν τὸ θάνατον, τὸ ὅποιον μετὰ τῶν ἄλλων δύο προστατῶν μας δυνάμεων ἐγγυήθητε ὑπὲρ ἡμῶν, ὥστε ὅπου ὁ Ἡγεμὼν μας παρέλαβε τὰς ἡγίας τοῦ κράτους, οὔδ' ἐλεπτὸν εὔρεν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον. Μὰς ἐπέμψατε ἐπομένως ἕνα Πρέσβυν σας, τὸν ὅποιον ὀλοκοῦν εἰσέτι καὶ νῦν νευρόσπαστά σας τινὰ ν' ἀποκαλοῦν ἀνοικεῖως φιλέλληνα, ὅστις ὑπὸ περιφρόνησιν τῆς ἀνεξαρτησίας μας καὶ μετὰ τὸ Γόδεμ εἰς τὰ χεῖλη ἤξισεν νὰ μὰς κυβερνᾷ αὐτὸς καὶ διὰ τοῦ καυτζικίου του, ἀφοῦ σὰς εἶχε πληροφορηθεὶ ὅτι ἀπολέσαντες ἡμεῖς πλέον πᾶν αἰσθημὴ ἐθνισμοῦ καὶ ἀνεξαρτησίας, ἠθέλαμεν ἀνεχεσθαι νὰ κυβερνώμεθα κατὰ τὴν ἰδιοτροπίαν αὐτοῦ, καὶ ὑμεῖς ἐπιστεῖσατε ὅτι δύναται νὰ κατορθωθῇ τοῦτο· ἐνῶ τὸ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ μας κίνημα τῆς 4 Λυγούστου 1844, κίνημα ἐθνικὸν, καὶ ἡ περίστασις ὅτι οἱ ἐν Ἑλλάδι ὀπαδοὶ τῆς πολιτικῆς σας ὡς ἀσέβητοι, εἶχον ἐξορισθῆ ἀνεπιστραπτὶ πλέον ἀπὸ τὴν διοῦθυσιν τῶν πραγμάτων μας, ἔπρεπε νὰ σὰς διδάξωσι τὸ ἐναντίον, ὅτι δηλαδὴ τὸ ἔθνος μας περὶ πολλοῦ ποιούμενον τὴν ἀνεξαρτησίαν του δὲν ἀνέχεται νὰ κυβερνᾶται ὑπὸ ξένου καυτζικίου. Ἄλλ' ἀντὶ νὰ κατανοήσητε τοῦτο, ἤρχισατε νὰ βλασφημῆτε καὶ νὰ ἐξυβρίζετε ἕκτοτε καὶ ἡμᾶς καὶ τὴν Κυβερνήσιν μας, ἀποκαλοῦντες μας ληστὰς καὶ κακούργους, διακηρύττοντες ἀπὸ τῶν βημάτων τῶν βουλῶν σας καὶ διὰ τοῦ περιοδικικοῦ τύπου σας, ὅτι μήτε ἐλευθερίας μήτε ἀνεξαρτησίας εἴμεθα ἄξιοι. Περὶπλέξατε τοσοῦτον ἐν Κωνσταντινουπόλει τὰ περὶ Μουσοῦρου καὶ Ναδίρου ζητήματα, ζητήματα ἄλλως τε ἀπλοῦστατα, ὥστε πρὸς λύσιν αὐτῶν ἠναγκάστη ἡ Κυβερνήσις μας νὰ θυσιάσῃ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἀξιοπρέπειαν ἀπέναντι τοῦ Διδανίου. Ἐν τούτῳ δὲ τῷ μεταξύ ἐγκατελείψατε ἀπροστάτευτα καὶ εἰς τὸ μῖσος καὶ τὴν διάκρισιν τῶν Τοῦρκων τὰ συμφέροντα τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας μας, θεωροῦντες μὲν ἀναλογιστὰς νὰ καταστρέφονται ταῦτα καὶ νὰ περιφροῦνται ἡ εἰρήνη καὶ τὸ σταθερὸν σημεῖόν μας. Τότε δὲ οἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι ὀπαδοὶ τῆς πολιτικῆς σας ὑπεκίνησαν ἐμφυλίους φερέας, παρανομίας καὶ ἐπαναστάσεις, αἵτινες ἐν ἐπιτύγχανον ἤθελον ἐπιφέρει τὴν καταστροφὴν μας, καὶ μολοντοῦτο μας ἐπέφερον πολλῶν ἐκτῶν πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὀπιοδότησεων. Ἐς ἀνδραποδία σας κινήθησαν καὶ ἐκατέρωθεν τοὺς ὑπὸ τὴν προστασίαν μας διασκορπιστὰς ἀδελφοὺς μας ἰνας, καὶ εἰς τὸν Ἑλλήσπονδον ἀπεβίβησαν συνεπράξατε μὲ ἀλύσεις ἡ ἐκατομμυρίων ὀλοκλήρων, καὶ ἀφοῦ πρῶτον διακηρύξατε ὅτι καὶ τὴν τελευταῖαν ἀπὸ τῶν σας ἐλαβε ἀποτεροῦσιν ὑπὲρ τῆς ἀκαρπιαίας τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, ὑπὲρ ἐβλήθησαν εἰς τὰς κερδίας μας, ὡς ἦτον ἐπομένως τὴν ἀποκλειστικὴν ἐπιμέλειαν τῆς πολιτικῆς κατὰ τὸν Ἑλλήσπονδον καὶ τὸν Ἰόνιον ἀρχιπέλαγος, καὶ τὴν κερματικὴν μὲ σκοπὸν καταστρεπτικῶς, ἐπιφέροντες πρὸς τὸν ἑστέρας ἡμᾶς ἀνωτέρω ἐπέλασαν μετὰ τινὰ δὲ πᾶν καὶ ἀναρῶντες μὲ περιφρονησὶν, κηρύττοντες ὅτι ἔλα τὰτα δὲν τὸ κλέον μας καὶ εἶσα τῆς πρὸς τῆς ἀγάπης σας ἐπράξατε, καὶ ἔχοντες μὲς τοσοῦτον μωροῦς καὶ κλιβίους ὥστε νὰ σὰς πιστεύωμεν καὶ πάλιν ὡς κατὰ τὸ ὅτι εἶπα, ὅτι διεκινῶν εἴσαμεν ὑπὸ τὰς εἰρηγίσεις σας τὴν πολιτικὴν ἡμῶν ὑπερίαν. Ἀφοῦ λοιπὸν τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα ἐπράξατε κατ' ἡμῶν, μὴ ἀσχετῆσθε ἐν δὲν σας ἀγαπῶμεν, οὔδ' ἀσχετοῦμεν μὲ τὴν πολιτικὴν σας.
Ἐλαστε ἡδὲ, Ἄγγλοι νὰ συσσεφθῶμεν ὀρίμως ὑπὲρ τε τῶν ὑμετέρων καὶ τῶν ἰδίων μας συμφερόντων. Ἡμεῖς εἴμεθα μὲν οἱ φυσικοὶ σας σύμμαχοι, ἀλλ' ἐπιθυμοῦμεν ἐλευθερίαν, ἀνεξαρτησίαν καὶ δόξαν, πῶποτε δὲ θελωμεν ἀνεχθῆναι νὰ καταστῶμεν δοῦλοι καὶ ἀνδραποδία σας, διότι εἴμεθα ἐνδύζων καὶ εὐγενῶν προγόνων ἀπόγονοι, τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν ἀνδρείαν τῶν ἰσίων ἐμμήθημεν, καὶ ἐδώσα-

μεν περὶ τούτου τρανὸν δαίγμα πρὸ ὀλίγων ἐτῶν εἰς τὸν κόσμον ὀλοκλήρον· διότι εἴμεθα συμπολίται τῶν ἀθανάτων ἐκείνων ἡρώων τοῦ Μεσολογγίου, οἵτινες προτιμήσαντες ἑνδοξον θάνατον παρὰ ἐπονείδιστον δουλείαν ἐτάφησαν εἰς τὰ ἐρείπια τῶν οἰκιῶν τῶν διότι ἀνήκομεν εἰς τὴν γενεάν ἣτις ἐπροτίμησε νὰ ζῆται ἐπὶ τὰ ὀλοκλήρα ἔτη εἰς τὰ ὄρη καὶ τὰ σπήλαια τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεῆς Ἑλλάδος, παρὰ νὰ ἐπανεῖλθῃ εἰς τὴν προτέραν τῆς δουλείας κατάστασιν· διότι ὑπέστημεν τὰ δεινὰ πολέμου, τοῦ ὁποίου φονικώτερον καὶ καταστρεπτικώτερον δὲν ἀναφέρει ἡ ἱστορία· διότι ἐδοκίμασαμεν πτωχείαν, πείναν, γυμνήθειαν καὶ ἀπώλειαν τῶν φιλότων μας ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας μας· διότι ἐξ καὶ ἐπέκεινα ἐκατομμυρίων ὀλοκλήρων μας εἰς τὸ πρῶτον κίνημά μας θέλωμεν συμμαχῆσαι μετ' ἡμῶν διὰ νὰ κατασφραγῶμεν ὄλοι ὄμοιο, ἐν τούτῳ εἶναι πεπρωμένον, ἢ νὰ ἐπανακτῶμεν τὴν κληρονομίαν τῶν πατέρων μας· διότι τέλος εἴμεθα ἔθνος προωριζόμενον νὰ ἐκτελέσῃ ὑψηλὰς τοῦ ὑψίστου βουλή. Ἐλθετε λοιπὸν Ἄγγλοι, νὰ συσσεφθῶμεν ὀρίμως ὑπὲρ τῶν κοινῶν συμφερόντων. Καὶ ἐν μὲς ἀγαπᾶτε, ὡς λέγετε, μεταβάλλετε πολιτικὴν ἀπέναντι ἡμῶν, καὶ ἀποδώσατέ μας κατὰ πρῶτον ἐλευθερίαν τοὺς ὁποίους κρατεῖτε σιδηροδεσμῶς ἀδελφοὺς μας, ἀποδώσατε δηλαδὴ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν Ἑλλάδα τὴν παρ' ἡμῶν ἡγυκλωτισμένην θυγατέρα τῆς Ἑπτάνησον. Δόξατέ μας ἐπομένως ὅλα τὰ πιστὰ, ὅτι θέλετε ἐκπληρώσει τὰς γλυκεῖας προσδοκίας μας, συνδράμετέ μας διὰ τῶν ἰσχυρῶν μέσων σας πρὸς ἐκπλήρωσιν αὐτῶν, προσπαθήσατε παντὶ σθένει νὰ λυθῇ ὑπὲρ ἡμῶν τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα, καὶ ἵσως ὑποσχομέσθε νὰ μὰς ἔχει αἰωνίως συμμαχῶς σας· καὶ σὰς ὑποσχομέσθε νὰ ἐξευγενίσωμεν ὀλοκλήρον τὴν ἀνατολήν· καὶ σὰς ὑποσχομέσθε ὅτι δι' ἡμῶν θέλει διατηρηθῆ ἡ Εὐρωπαϊκὴ ἰσορροπία.

Ἐνῶ καὶ ἄς ἔχομεν ἐκ τῆς πρωτεύουσῃς μας νεώτατας πληροφορίες ὅλα σχεδὸν αἱ ἐπαρχίαι ἀπεδέχθησαν καὶ ἐπιοκίμασαν τὰ μέτρα, ἅτινα ἔλαβεν ἡ Κυβερνήσις μας ὡς πρὸς τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐνεστώσαν δεσχερῆ δοκιμασίαν, ἤρχισαν μάλιστα καὶ τινὰ δημοτικὰ συμβούλια νὰ ἐκδίδωσι πράξεις, δι' ὧν ἐπιδοκιμάζουσι τὴν ὅποιαν ἡ Κυβερνήσις ἐγάραξε πορείαν, καὶ ὀλοκλήρως ὁ ἐθνικὸς περιοδικὸς τύπος ὁ ἀντιπροσωπεύων τὴν κοινὴν γνώμην εἶναι σύμφωνος κατὰ τοῦτο, δύο μόνον ὄργανα αὐτοῦ γνωστά εἰς τὸν καλλιῆνον διὰ τὸν ζενισμόν των, ἐξαιρουμένων νὰ μέμψονται τὴν Κυβερνήσιν μας, διότι ἀνεκαθεν δὲν ἐπέδωκαν εἰς τὰς ἀδίκους καὶ παραλόγους ἀπαιτήσεις τοῦ Λόρδου Παλμερστοῦ, διότι, ἄλλως εἰπεῖν, δὲν ἐβλήθη τὴν ἐθνικὴν τὴν καὶ ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἡμῶν, διότι τέλος δὲν παρεδέχθη ἀπαιτήσεις τοιαύτας, μετὰ τοσαύτης βίας γενομένης, ἢ παραδοχῆ τῶν ὀπιοδότη, ἐκτὸς τῶν προεκτεθεισῶν ἡλικῶν καὶ ὀλοκλήρων θυσιῶν, ἠθέλε βάλλει αὐτὴν εἰς λίαν δυσάρεστον ἔθρον ἀπέναντι τῶν λοιπῶν δύο προστατῶν δυνάμεων.
Ἡ κυβερνήσις μας κατανόησα ὅτι ἄλλους σκοποὺς εἶχον αἱ ἀπαιτήσεις αὐταὶ τοῦ Λόρδου Παλμερστοῦ ὑπὸ τὰς τελεσθῆναι τοσοῦτον ἀμνηστικῶν στίλων γενόμεναι, παρὰ τὴν ἀπὸ τῆς ἡμῶν ἐξουσίας καὶ τινῶν ἰόνων τῶν ἡμῶν κατανόησα λέγομεν, ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ τοιοῦτου μικροῦ πράγματος ἀλλὰ περὶ προσβολῆς τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ καταστροφῆς μας, συνεπὶς τούτου ἐπρότινα μέτρον συνάδον μὲ τὸ δίκαιον τῶν ἡμῶν καὶ μὲ τὴν θέσιν τῆς ἀπέναντι τῶν δύο ἄλλων προστατῶν δυνάμεων, τὴν διαιτησίαν αὐτῶν. Ὁ ἀντιπρόεδρος κύριος Πάρκερ ἐκτελεῖ τὰς διαταγὰς τοῦ Λόρδου Παλμερστοῦ δὲν παρεδέχθη τὸ μέτρον τοῦτο, ἀλλὰ κατέσχε τὰ ἐθνικὰ καὶ ἐμπορικὰ πλοῖα μας, ἀπέκλεισε τοὺς λιμένας μας καὶ δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξακολουθῇ ταῦτα τὰ καταναγκαστικὰ μέτρα του. Μὰς ἐπέφερε μὲν ζήτημα τὰς ὁποίας τὸ ἔθνος εὐχαρίστως ἀναδέχεται, διότι ἡ βουλή μας ὡς πληροφοροῦμεθα ἐθέσει-

περι αποζημιώσεως των ιδιωτών νόμου· ἀλλ' ἡ ἐθνικὴ αὐτὴ ζημία ὅσηδήποτε ἤθελεν εἶσθαι εἶναι μικρά, ἀναλογηζομένη μὲ τὴν ἐθνικὴν τιμὴν καὶ ἀνεξαρτησίαν.

Ἀλλὰ ποία θέλει εἶσθαι ἀράγε ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τούτου; Δὲν εἶναι δυσεύρετος·

Ἡ αἰ δύο προστάτιδες δυνάμεις θέλουν ἐπεμβῆ εἰς τὸ γὰ συμβιβάζωσι φιλικῶς τὴν διένεξιν ταύτην, ἢ θέλουν μᾶς συμβουλεύσει νὰ ικανοποιήσωμεν τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος καθ' ὅλην τὴν ἑκτασίαν των. Δι' ἐνὸς λοιπὸν ἐκ τῶν μέτρων τούτων θέλει λυθῆ τὸ ζήτημα, ἢ δὲ λύσις αὐτοῦ τότε διὰ κανένα λόγον προσβάλλει τὴν ἐθνικὴν τιμὴν μας, διότι θέλει προσέλθει ἐξ ὀλοσδιόλου ἀκαταμάχτου δυνάμεως, κατὰ τῆς ὁποίας οὐδεὶς δύναται ν' ἀντισταθῆ· ἢ τέλος πρόκειται Ἐυρωπαϊκὸς πόλεμος, καὶ τούτου δοθέντος, ἢ παραδοχῇ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος, καὶ ἂν ἤθελε γίνεαι εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς, δὲν ἤθελε μᾶς ἀπαλλάξει βεβαίως ἀπὸ τῶν δυστυχημάτων, ἅτινα θέλομεν ὑποστῆ ἴσως εἰς τὸν πόλεμον τούτον· ἀλλ' ἡ Ἐθνικὴ τιμὴ μας μένει πάντοτε ἀβλαβής, καὶ ἐν τῶ ἀποτελέσματι τοῦ πολέμου τούτου ἀποβῶσιν ὑπὲρ ἡμῶν, ἢ ὀξεία μας θέλει εἶσθαι μεγάλη.

Ἐς πᾶσι λοιπὸν πλέον τὰ χαμερπῆ ταῦτα ὄργανα ἀπὸ τοῦ νὰ μέμφωνται τὴν Κυβέρνησιν μας, ἥτις εἰς τὴν δύσκολον ταύτην περίστασιν ἔδωσε τρανώτατον δειγμα συνέσεως καὶ πατριωτισμοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ νὰ διακίδωσι φόβους εἰς τὸν λαὸν μας περὶ μελλόντων δῆθεν μεγαλητέρων δυστυχημάτων. Αἱ ἀπκνήσεις ἐκ μέρους τῶν δύο προστατιδῶν δυνάμεων φθάνουσιν ὁσονούπω, τὸ ζήτημα λύεται ὁποσδήποτε, πάντοτε ἐντίμως ὡς προσεξεθέσαμεν, τῆ καταναστατικῇ μέτρῃ τῶν Ἄγγλων παύσων, καὶ ἡμεῖς κατανουόμεν τότε πλέον, ἐὰν αἱ προστάτιδες δυνάμεις μᾶς ἐγκαταεἴψωσιν, ὅτι ἡ λεγομένη αὐτονομία καὶ ἀνεξαρτησία μας εἶναι λέξεις κεναί, καὶ ἐνδίδομεν τοῦ λοιποῦ ἄνευ τῆς προαιμικῆς ἀντιστάσεως εἰς πᾶσαν ἀπκίτησιν δικαίαν ἢ ἀδικον· κατανουόμεν τέλος τὴν ἀληθῆ θέσιν μας. Δὲν θυσιάζομεν ὅμως χαμερπῶς καὶ ἄνευ ἀνάγκης τὰ ἐξοχα ἐθνικὰ πλεονεκτήματα τῆς αὐτονομίας καὶ ἀνεξαρτησίας μας τὰ διὰ συνθηκῶν καθιερωθέντα, οὐδὲ αὐτοχειριάζομεν τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν τιμὴν.

Ἰσχυρὴ τις ἀναφορὰ δέκα λέξεις μόνον περιέχουσα, καὶ διορισμὸς Ἀγγλικῶν Ἱπουργείων ἤρουν κατὰ τινὰς Ἀγγλόφρονες, ὀλιγαριθμοὺς πάντοτε, νὰ μᾶς ἀπαλλάξωσιν ἀπὸ τῆς καταναστατικῆς καὶ ἐπιζήμια μέτρῃ τοῦ ἀντιναυάρχου κυρίου Πάρκερ.

Ἡσθάνθησαν ἀράγε οἱ ἄνθρωποι οὗτοι τὴν βρυττητα καὶ τὰς συνεπεῖς ἀμφοτέρων τῶν μέτρων τούτων; Λέγομεν ὄχι. Τὸ ἐπάρτον ὕλικον συμφέρον καὶ ὁ φανατισμὸς πεπώρωκον τὴν καρδίαν αὐτῶν, ὥστε ὡς οὐδὲν λογιζόνται πλέον τὴν ἐθνικὴν τιμὴν καθότου ἀφορᾷ τὸ πρῶτον μέτρον, οὐδὲ τὰς συνεπεῖς τοῦ δευτέρου.

Τὸ πρῶτον ἐκ τῶν μέτρων τούτων ἤθελε μᾶς ἀλυσοδέσει χειροπόδαρα ὑπὸ τὸ Ἀγγλικὸν καμτζίκιον, μὲ ἀπώλειαν καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας μας, καὶ τῆς αὐτονομίας μας καὶ τῆς ἐθνικῆς τιμῆς μας, τὸ δὲ δεύτερον ἤθελεν ἐπιφέρει τὴν καταστροφὴν μας. Καὶ ἰδοὺ πῶς.

Ἐν φεβ' εἶπεν διορισθῆ Ἱπουργεῖον ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς μερίδος, θέλουν ἀφήσει ἀράγε οἱ Ἄγγλοι εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸν στόλον των, ἢ τινὰς χιλιάδας στρατοῦ των πρόξυποστῆριζονταίτης κυβερνήσεως; Ὁχι βέβαια. Πῶς θέλει λοιπὸν ὑπὸνῆθαι νὰ διατηρηθῆ αὐτὴν ἀνεπιτηδευτικῆς ἐθνικῆς ἀπεχθείας κατὰ τῶν ἀρχηγῶν τῆς μερίδος ταύτης διὰ τὰς κατὰ τῆς πατρίδος ἐπιβουλὰς καὶ προδοσίας των; Διὰ τῆς βίας καὶ τῆς καταπίεσεως ἀναμφιβόλως. Ποῖα δὲ ἤθελεν εἶσθαι τ' ἀποτελέσματα τῆς βίας ταύτης καὶ τῆς καταπίεσεως; Ὁ ἐμφύλιος πόλεμος. Τούτου δὲ αἱ συνεπεῖαι τίνες; Ἡ ἐθνικὴ καταστροφὴ καὶ ὁ ὄλεθρος.

Ἐντεῦθεν πείθεται, νομιζόμεν, τὸ νοῆμον κοινόν μας, ὅτι εἶναι ἐπιβουλοὶ αἱ συμβουλαὶ περὶ ἀμφοτέρων τῶν μέτρων τούτων, καὶ ὅτι ἡ μόνη ἡ ἀνοχὴ καὶ ἡ γενναίω ψυχῇ δύναται νὰ μᾶς ἐκβάλωσιν ἀξιοπρεπῶς ἐκ τῆς δεινῆς ταύτης θέσεως, μόνη δηλαδὴ ἡ αὐταπάρνησις δύναται νὰ μᾶς σώσῃ.

Ἀλλ' ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις μας ἤθελεν ἐνδώσει εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος, ἀπαιτήσεις ἀδίκους, ὡς καὶ αὐτοὶ οἱ ὀλιγαριθμοὶ Ἀγγλόφρονες ὁμολογοῦν, θυσιάζουσα οὕτω καὶ τὴν αὐτονομίαν μας καὶ ἐν ἑκατομμύριον καὶ ἐξακοσίας περὶπου χιλιάδας δραχμῶν διὰ ν' ἀποφύγῃ τὰ καταναστατικὰ μέτρα τοῦ ἀντιναυάρχου κυρίου Πάρκερ. Εἰς ποῖαν θέσιν, ἐρωτῶμεν, ἤθελεν εὐρεθῆ τότε, καὶ ποῖον χαρακτηριστῆρα ἤθελε δείξει ἀπέναντι τῶν δύο ἄλλων προστατιδῶν δυνάμεων, αἵτινες ἐγγυήθησαν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν μας καὶ τὸ δάνειον τῶν 60 ἑκατομμυρίων πρὸς ἀπίστισιν τοῦ ὁποίου εἶναι ὑπέγγυοι αἱ ἐθνικαὶ πρόσδοοί μας; ἤθελεν εὐρεθῆ ἀνκντιρόρῃτως εἰς θέσιν δυσάρεστον, διότι

ἐνθ' καθυστερεῖ πρὸς αὐτὰς τὴν πληρωμὴν τῶν ὀφειλομένων τόκων καὶ τοῦ χρεωλῆπτου πληροῦναι χρέη ἀνυπαρκτα, καὶ ἐνταυτῷ ἤθελεν ἀποδείξει ὅτι εἶναι ἀναξία τῆς προστασίας καὶ εὐμενεΐας των.

Ἄναγινώσκωμεν εἰς τὸν Ταχυδρόμον τῆς Μασσαλίας.

« Ἡ ἀναπόκρισις τῆς Μελέτης, τὴν ὁποίαν ἐλάβομεν σήμερον διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῶν Ἰνδιῶν, μᾶς ἀναγγέλει συμβᾶν εἰς ἄκρον σπουδαίον, τὸ ὁποῖον δύναται ἰδίως νὰ περιπλέξῃ τὴν κατάστασιν τῆς Ἑυρώπης.

« Τὸ Ἀγγλικὸν Μυστικοσυμβούλιον, κινούμενον ἀπὸ τὸ αἰσχροκερδὲς αἰσθημα καὶ τὴν θάρβαρον ἐκείνην πολιτικὴν, ἥτις θέλει εἶσθαι τὸ αἰώνιον αὐτῆς αἰσχος, ἐλαβεν ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος θέσιν ἐπιθετικὴν, ἥτις βεββαίως θέλει διεγείρει τὴν γενικὴν ἀγανάκτησιν τῆς Ἑυρώπης.

« Ἐνθυμούνται οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν, ὁποῖον ποταπὸν πρόσωπον παρέστησε τὸ Ἱπουργεῖον τοῦ Λονδίνου κατὰ τὰς τελευταίας ἐποχὰς τοῦ δυστυχῆ ὑπουργεῖου Κωλέττου. . . . . Ἐκτοτε συνέλαβε τὴν δυστυχεῖν ἰδέαν τοῦ νὰ ικανοποιηθῆ κατὰ τῆς Ἑλλάδος, τῆς χρεώστου τῆς Ἀγγλίας, διὰ κλητορικῶν ἀνδραγαθημάτων.

« Οὐδεὶς ἐλησμόνησε τὸν εὐγενῆ τρόπον τοῦ Βασιλέως Ὀθωνος καὶ τοῦ Ἱπουργεῖου του εἰς τὰς ἐσχάτας ἐκεῖνας περιστάσεις, καθ' ἃς ἰσχυρὸς ὀφειλέτης ἀπήτει παρ' αὐτοῦ τὴν πληρωμὴν χρέους μὲ τὴν μάχαιραν εἰς τὸ στήθος καὶ τὰ κανόνια ἐστημένα κατὰ τῶν ἀνακτόρων του. Ἡ Ἑλλάς εὖρε γενναίως ἐν τῇ Ἑυρώπῃ συμπαθείας, ἢ δὲ Ἀγγλία ἔμεινε μὲ μόνον τὸ αἰσχος τῶν βαρβάρων πράξεων τῆς.

« Ἄλλ' εἶναι πεπρωμένον, ὥστε ὁ Λόρδος Πάλμερστων νὰ καταπατῆ πάντοτε τοὺς νόμους τῆς συνειδήσεως καὶ τὰ ἱερὰ δίκαια τῶν ἐθνῶν. Ὡς μὴδὲν θεωρεῖ τὸ νὰ ὑποκινῆ εἰς τοὺς συμμάχους του λαοὺς ταραχὰς καὶ αἱματηρὰς στάσεις, ὅπως βίβη ἐπὶ τῶν φιλικῶν χωρῶν συμμορία τυχιδιωκτῶν, αἵτινες φέρουσιν ἐν αὐταῖς τὴν ἀταξίαν καὶ τὸ πῦρ. Ἡζήρουνσι κατὰ τὸν τούτου ἢ Γαλλία πρὸ τοῦ Φεβρουαρίου, ἢ Σικελία, ἢ Νεάπολις καὶ ἄπκσα ἢ Ἰταλία. Ἀλλ', ἅμα δοθῆ ἡ ἐλαχίστη πρόφασις εἰς τὴν ἀτίθησκον ἀλαζονίαν τοῦ Λόρδου Παλμερστῶτος, πάραυτα παρουσιάζει ἀπαιτήσεις τοιαύτας, αἵτινες δὲν ἤθελεν ἐπιτραπῆ εἰς τὸν ἀκριβέστερον τηρητὴν τοῦ δικαίου τῶν ἐθνῶν.

« Καὶ ταῦτα ἐπράξεν ἐν τῇ Ἑλλάδι. »
« Καὶ ὅμως εἶναι παρατηρήσεως ἄξιον, ὅτι ὁ τρομερὸς οὗτος μαχηροδύατης ἐπέλεγε μετ' ἐπιμελείας τὰ θύματα του, καὶ ποτὲ δὲν καταδιώκει ἐμὴ τοὺς ἀδυνάτους καὶ ἀδολοχοὺς ἀντιπάλους, ἐν ᾧ ἀπέναντίας δεικνύεται ταπεινότητος, ὁσάντις καθ' ὁδὸν ἀπαντήσῃ μέγα τι ἔθνος, ὡς τὴν Ρωσίαν, παραδείγματος χάριν, ἢ τὴν Ἰσπανίαν, ἥτις ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης δικαστικῆς, οὕτως εἶπεν, ἀποφάσεως ἀπεδίωξεν ἐντὸς 24 ὥρων τὸν Πρέσβυν του. Καὶ μολταυτὰ ὁ Λόρδος Πάλμερστων δὲν συνέλαβε τὴν ἰδέαν τοῦ ν' ἀπαιτήσῃ ικανοποίησιν διὰ τὴν τοιαύτην ὕβριν.

« Ὁ Λόρδος Πάλμερστων νομιζῶν, ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶναι, εὐκολώτερος ἀντίπαλος, ζητεῖ ὑπ' αὐτῆς σήμερον διὰ τῶν ψευδεστέρων στρεψυδικειῶν νὰ τὴν φορολογῆσῃ κατ' ἀρέσκειαν. Οὐδὲν ἰδανικώτερον ἀπὸ τὰ πράποντα, ὅσα φέρει ὡς δικαιολόγημα! οὐδὲν ἀδικώτερον ὡς τὴν τελευταίαν ἀπκίτησιν, ἢν διὰ τοῦ Κ. Οὐάις πρὸς αὐτὴν ἐδήλωσε! Αἱ ἀπαιτήσεις του εἰσὶ συντεταγμέναι εἰς ἐπτὰ ἄρθρα, τὸ ἐν πλέον ὑπέρογκον τοῦ ἄλλου.

Σπεύδομεν ὅμως νὰ εἰπώμεν ὅτι οἱ εὐγενεῖς Ἕλληνας δὲν θέλουσιν ἐγκαταλεῖφθ ἄπροστάτετοι εἰς τὴν ἀθηφαγίαν καὶ τὰς δολίας μηχανορραφίας τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος. Οἱ Πρέσβεις τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσσίας διεμαρτυρήθησαν ἤδη κατὰ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Ἀγγλικῶν Μυστικοσυμβουλίου· καὶ, καθ' ἢν στιγμὴν γράφομεν, ὁ Γαλλικὸς στόλος πρόπει νὰ εὐρίσκηται ἤδη εἰς Πειραιᾶ. »

Ἡ Ἀθηνᾶ διὰ τοῦ ἀπὸ 26 τοῦ παρελθόντος μηνὸς τελευταίου ἄρθρου τῆς, λέγει ὅτι ἐὰν ἤθελεν ἐκδίδεσθαι εἰς τὴν Μολδαυίαν, Βλαχίαν καὶ Σερβίαν ἤθελε Ρωσίζεαι, διὰ τὸν λόγον ὅτι πλησιάζουσα ἡ Ρωσσία εἰς τὰς

ἐπαρχίας ταύτας δύναται νὰ βλάβῃ τὰ συμφέροντα τῶν λαῶν αὐτῶν ἐὰν δὲν διακείνται εὐμενῶς πρὸς αὐτὴν. Συμβουλεύει λοιπὸν τρόπον τινα ἢ Ἀθηνᾶ τοὺς Ἕλληνας, ὡς πλησιάζοντας μὲ τὴν θαλασσοκράτορα Ἀγγλίαν, ὄχι μόνον ν' Ἀγγλίσωσιν, ἀλλὰ καὶ νὰ θυσιάσωσι προσέτι ὑπὲρ αὐτῆς καὶ τιμὴν, καὶ αὐτονομίαν, καὶ ἀνεξαρτησίαν.

Ἐπκινουόμεν τοὺς κυρίους συντάκτας τῆς Ἀθηνᾶς διὰ τὴν εἰλικρινῆ τῶν αἰσθημάτων των ἑκφρασίαν· ἀλλ' ἂς μᾶς ἐπιτρέψωσι ν' ἀποτεινόμεν πρὸς αὐτοὺς τὴν ἐξῆς ἐρώτησιν.

Εἶναι ἀνεξάρτητα κράτη ἡ Μολδαυία, ἡ Βλαχία καὶ ἡ Σερβία; Ὁχι βέβαια. Ἀλλ' ὑποτελῆ εἰς τὸν Σουλτάνον καὶ ὑπὸ τὸν ἀποκλειστικὴν προστασίαν τῆς Ρωσσίας. Ἡ Ἑλλάς ἀπέναντίας εἰς ὁποιαδήποτε κείται τοπογραφικὴν θέσιν ἀποτελεῖ βασιλεῖον ἀνεξάρτητον, ἢ δὲ ἀνεξαρτησία του προστατεύεται ἀπὸ δύο ἄλλας μεγάλας καὶ ἰσχυρὰς δυνάμεις, ἐξ ὧν ἡ μία πέμψασα τεσσαράκοντα χιλιάδας στρατῶν τῆς καὶ δι' ἰδίων τῆς δαπανῶν ἀπέβαλεν ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος τοὺς Ἄραβας, ἢ δὲ ἄλλη ἠνάγκασε τὸν Σουλτάνον νὰ υπογράψῃ ἐν Ἀδριανουπόλει ἐπὶ τοῦ στρατιωτικῶν τυμπάνου τῆς τὴν περὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας συνθήκην. Ὑπάρχει ἄρα μεγίστη διαφορὰ μεταξὺ τῆς πολιτικῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἐπαρχιῶν τούτων. Ἀλλ' οἱ κύριοι Συντάκται τῆς Ἀθηνᾶς ἐξέφρασαν τὸ ἐπαναλέγομεν εἰλικρινῶς τὰ αἰσθηματὰ των, ἅτινα μολοντούτο ἦσαν πκσίγνωστα καὶ ἄνευ τῆς ἐξηγήσεως ταύτης.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐξ ἰδιαίτερας ἀλληλογραφίας.

Ὁ ἐνταῦθα Ἀγγλικὸς πρέσβυς ἔδωσε νεωτέραν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν μας διακοίνωσιν, δι' ἣς εἰδοποιεῖ αὐτὴν ὅτι κατὰ διαταγὴν τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος αἱ νῆσοι Σαπιέντζιας καὶ Ἐλαφονήσι θέλουν ἀνακτιθῆ καὶ συσμματωθῆ μὲ τὸ Ἰνιον κράτος. Χθὲς ὁ τῶν ἐξωστρικῶν ὑπουργὸς κύριος Λόντος ἐγνωστοποίησε τὴν διακοίνωσιν ταύτην εἰς τὴν Βουλὴν δημοσίως ἀναγνωσθεῖσαν καὶ στηριζομένην εἰς τὴν ἐν Παρισίοις συνθήκην τοῦ 1815. Λέγεται ὅτι ἐγένεν ἤδη καὶ ἡ κατάσχεσις τῶν νησιδίων τούτων, ἀλλὰ δὲν τὸ γνωρίζομεν θετικῶς. Ὁ Πρέσβυς τῆς Γαλλίας διὰ νέας διακοινώσεώς του παρετήρησεν εἰς τὸν κύριον Οὐάις, ὅτι ἀκρωτηρισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς χώρας δημιουργηθείσης εἰς ἀνεξάρτητον κράτος κατὰ τὸ ἔτος 1832 δὲν ἠδύνατο νὰ γίνῃ, χωρὶς νὰ προειδοποιηθῆ τοῦλάχιστον ἢ προστατεύουσα τὸ κράτος ταῦτο κυβερνήσις του, καὶ προέτρψε τὸν κύριον Πάρκερ ν' ἀναβάλλῃ τὴν ἐκτέλεσιν μιᾶς τοιαύτης διαταγῆς κ.τ.λ. Ὁμοίαι διακοινώσεσι γίνεται καὶ ἐκ μέρους τοῦ κυρίου Περισιάνη. Τὸ περίεργον εἶναι ὅτι ὁ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας γράφων ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου [ε. ν.] πρὸς τὸν πρέσβυν τῆς Γαλλίας ἐπαρκαπονεῖτο, ὅτι εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργεῖου δημοσιευθεῖσαν ἔλθεσιν παρενείρετο ὅτι μεταξὺ τῶν λοιπῶν ἀπαιτήσεων ὑπῆρχε καὶ ἡ τῶν νήσων Σαπιέντζιας καὶ Ἐλαφονήσου, ἐνῶ αὐτὸς τοιαύτην ἀπκίτησιν δὲν ἔκαμεν. Αἴφνης δὲ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀναγγέλει ὅτι διετάχθη ἢ κατὰληψις καὶ τούτων τῶν νήσων. Ἡ ἀντίφρασις αὕτη δὲν εἶναι ἀπλή οὔτε τυχαία. Οἱ πλέον διαβολομένοι λέγουσιν, ὅτι ὁ κύριος πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας ἐβρίψεν ἐν τῷ μᾶσφ τὴν ἄρνησιν ταύτην, διὰ νὰ πλανήσῃ τῆς σκέψεις τῶν Κυβερνήσεων Γαλλίας καὶ Ρωσσίας, καθ' ἢν στιγμὴν ἐμελλον αὐταὶ νὰ λάβωσι μέτρον ὡς πρὸς τὴν ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως προταθεῖσαν διατιτίαν. Ἄς ἴδωμεν τῶρα πῶς θὰ δικαιολογήσων τὴν διαγωγὴν ταύτην ἢ Ἐλπίς καὶ ἢ Ἀθηνᾶ, αἵτινες στηριζόμεναι πρὸ ὀλίγου εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀγγλοῦ πρέσβεως γενομένην παρατήρησιν, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ τῶν νήσων τούτων, ὕψωσαν ὠνάς ὑπὲρ τῆς Ἀγγλικῆς δυσμενεΐας. Ἀφοῦ τῶρα ἴδωσιν ὅτι πρόκειται καὶ περὶ ἀκρωτηριασμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς χώρας, ἂς ἴδωμεν μὲ ποῖα ἄλλα σοφίσματα θέλουν θυμιάσει τοὺς πάτρονάς των.

Κάνεν νεώτερον καταναστατικὸν μέτρον δὲν ἐπεχείρησαν ἐντὸς δέκα σχεδὸν ἡμερῶν τὰ ἐνταῦθα ἀποκλείοντα τὸν λιμὲν μας δύο Ἀγγλικά ἀτμόπλοια, ἐκτὸς τοῦ ὅτι τὸ ἐν ἀποπλείσαν προχθὲς ἐβρύμολογήκε σήμερον ἐνταῦθα δύο ἑλληνικά πλοία, ἅτινα ἦσαν εἰς τὴν Ἀἴλιον προσωρισμένα.

— Κατὰ τὰς ἐκ τῶν Ἀθηνῶν εἰδήσεις ἐμποδίσθη καὶ ἡ ἀκτοπλοία ἐν τῷ λιμένι τοῦ Πειραιῶς.

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Θ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.